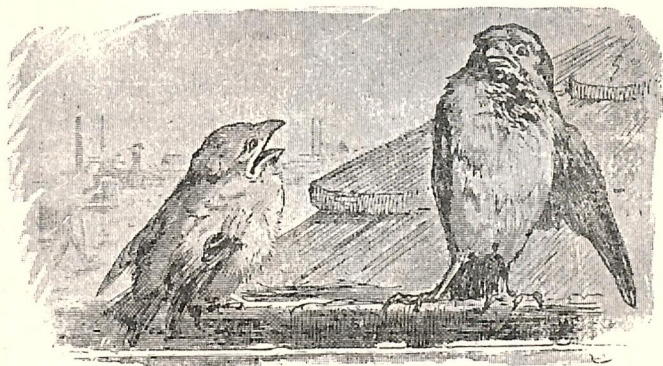

ДЖИВЪ.

(Приказка за едно врабче).

Имало едно малко врабче. Името му било Дживъ. То било много палаво. Отъ никого умъ не вземало, никого не слушало, хвъркало на своя воля, кждѣто му очи виждали, и се завръщало вкжщи, кога си щѣло. Единъ пжтъ се завърнало много късно.

Баща му не можалъ да се стърпи и го загълчалъ : „Какво е това отъ тебе? Я гледай, късно е вече. Братчетата ти отдавна сж заспали въ мекото гнѣздо, а ти чакъ сега се връщашъ. Азъ и майка ти стоимъ да те чакаме. Очитѣ ни се склопиха отъ чакане и умора. Другъ пжтъ нѣма да те чакаме. Щомъ се приберемъ всички вкжщи, ще заключаме вратата и ако не си се завърналъ, ще останешъ вънъ. Тогава самъ